

14. 8

931

TH. ZĚLINSKIJ:
STARÝ SVĚT A MY.
(ДРЕВНИЙ МИРЪ И МЫ.)

PŘEDNÁŠKY O ANTICE.

Z DRUHÉHO VYDÁNÍ SE SVOLENÍM AUTOROVÝM PŘELOŽIL

Dr. FRANTIŠEK NOVOTNÝ.

V PRAZE
NÁKLADEM ČESKÉ GRAFICKÉ AKC. SPOLEČNOSTI „UNIE“
1910

66 2806
10-

OBSAH.

	Strana
Přednáška první	4
Úvod: Stanovení úkolu. — Tři antithese. — Vox populi — vox Dei. — Větší a menší „já“ společnosti. — Obecné mínění a sociologický výběr. — První antithese: Vzdělávací význam antiky. — Údaje historické zkušenosti. — Námitky. — Různost cílů. — Vývoj klassického vzdělání. — Kriteria vzdělávací síly předmětů: psychologie a psychologické vědosloví. — Význam spojení: „vzdělávací význam“. — Princip profesionální a princip vzdělávací. — Určení střední školy.	
Přednáška druhá	21
První antithese: Pokračování. — Antika ve škole. — Staré jazyky jako takové. — Associační a appercepční metoda studia jazyků. — Relativní cena cizího jazyka jakožto doplnění k mateřskému. — Absolutní jeho cena jakožto pokrmu pro rozum. — Průzračnost pravopisu. — Průzračnost flexe. — Výjimky. — Zákonitost linguistických jevů.	
Přednáška třetí	33
První antithese: Pokračování. — Lexikální podstata starých jazyků. — „Jazyk — zpověď národa.“ — Jak se odráží duše národa ve slovech jazyka. — Jak se v nich odráží život národa. — Syntaxe. — Emancipace myšlenky. — Poměrná negrammaticčnost ruštiny. — Stilistická cena jazyků. — Antická „perioda“ jako škola stylu. — Nebezpečí ochuzení a boj s ním.	
Přednáška čtvrtá	51
První antithese: Dokončení. — Čtení památek. — Originály a překlady. — Co lze překládati a čeho nelze překládati. — Paedagogicko-mravní hledisko. — Morální, amorální a nemorální předměty. — Přesvědčivost. — Paedagogicko-intelektuální hledisko. — Intellektualismus a universalismus. — Historická perspektiva. — Optimismus. — Cit pravdy: jeho dva požadavky. — Závěr.	

- Přednáška pátá** 68
- Druhá antithese: Kulturní význam antiky. — Heslo: ne norma, nýbrž símě. — Antika jako společná domovina národů evropské kultury. — Antické náboženství: křesťanství a pohanství. — Antická mythologie: přežívání mythologických forem. — Antická literatura jako základ teorie slovesnosti. — Duch antické historiografie: „pravda — oko historie“. — Zvláštní důležitost tohoto principu pro přítomnou dobu. — Hottentotismus a škola.
- Přednáška šestá** 83
- Druhá antithese: Pokračování. — Duch antické filosofické literatury: přesvědčivost. — Zákon cti myslitelovy. — Antická filosofie: její universalismus. — Antická ethika. — Ethika předsokratovská, sokratovská a křesťanská. — Jejich důležitost pro etiku budoucnosti. — Antické právo. — Právníci-řemeslníci a právníci-myslitelé. — Antická politika. — Antika a optimismus.
- Přednáška sedmá** 100
- Druhá antithese: Dokončení. — Klasicismus a antika. — Architektura a princip struktivní poctivosti. — Skulptura a malířství; princip přirozenosti a princip idealismu. — Umělecký průmysl: princip oduševnělosti. — Ušlechťení moderní kultury antikou. — Třetí antithese: věda o antice. — Její úkoly v minulosti, v přítomnosti i budoucnosti. — Vzrůst její zajímavosti úměrný s jejím propracováním. — Její universalismus.
- Přednáška osmá** 117
- Závěr: — Nynější společnost a antika. — Podvod a nedorozumění. — „Antiky není potřebí.“ — „Antika je nesnadná.“ — „Antika je zpátečnická.“ — Otázka o „zkažených studentech“. — Sociologický význam střední školy. — Lehká škola — sociální zločin. — Ideál školské organisace. — Antika jako nástroj pokroku. — Mythos o pokroku.